

kan findes forsvareligt at overlade Ministeriet Afgjørelsen af, hvorvidt han skal affædiges med Pension eller et, eller — thi det maa ogsaa staa aabent, — hvorvidt han med Skoleraadets Samtykke kan erholde en Understøttelse istedetfor Pension. Man kan jo ganske sikkert sige, at det overlades Ministeriets vilkaarlige Skjøn, om det ene eller det andet skal ske; og jeg indrømmer fuldkommen villig, at det er beklageligt, at Noget skal være overladt til Andres vilkaarlige Skjøn. Men man kan da tilsidst ikke negte, at, selv naar en Domstol affiger en Kjendelse, er ethvert vilkaarligt Skjøn i mange Tilfælde, navnlig i et Tilfælde af denne Befattenhed, ikke ubeløst. Jeg vil altsaa henstille, om man ved de Begrænsninger og Sikringer, som her findes, og som maatte kunne forsøges ved nærmere Overveielse, kan finde det forsvareligt at lægge i Ministeriets Haand at affædige Skolelærere uden Pension eller — med Skoleraadets Samtykke — med Understøttelse. Med disse Ord skal jeg overlade det ærede Thing at stemme over Forslaget.

Ordføreren: Af den Motivering, hvormed jeg ledsagede § 9, da jeg indledede dette Afsnit, vil man have set, at jeg ikke har taget den meget stærkt i Forsvar, og derpaa skal jeg heller ikke nu forsøge. Jeg skal blot oplyse, at den hidrører i sit væsentlige Indhold ikke fra nærværende Udvalg, men fra det Udvalg, som Landsstinget nedsatte 1874, og af hvis Betænkning den er tagen, vel ikke ordret, men dog i alt Væsentligt. De forskellige Forslag, som min ærede Kollega for Kjøbenhavn (Krieger) fremsatte, anser jeg det ikke for nødvendigt her nærmere at gaa ind paa; men jeg skal kun sige, at Spørgsmaalet om Skoleraadets Indfyldelse allerede har været fremme i Udvalget, og jeg kan paa Udvalgets Vegne love, at det atter skal blive taget under nøie Overveielse. En Bemærkning skylder jeg at gøre ved denne Paragraf, nemlig at der utvivlsomt er forglemt et lille Stykke, eller at der maa ske en lille Tilføielse. De nuværende Lærere kunne formentlig ikke bringes ind under andre Bestemmelser end dem, under hvilke de ere ansatte. Hvad den ærede Ministers Hensigt om Alderstilløgene angaar, kan jeg ogsaa paa Udvalgets Vegne sige, at der skal blive forhandlet derom mellem 2den og 3die Behandling. Siden vi gaa til Afstemning, skylder jeg endnu at sige, at jeg har glemt at motivere, hvorfor Udvalget foreslaar at udelade § 14. Det er, fordi der i den er fastsat en bestemt Udredelse af Hartkornet til Alderstilløgene, og naar man med den sammenholder det første Stykke af § 21, kunde det fortaas saaledes, som om Fordelingen af den Sum, der af Statskassen skal ydes til Alderstillæg, ogsaa skulde ske efter disse Hartkornsbidrag. Da nu Udvalgets Flertal med Ministeriets Samtykke har forladt denne Fordelings-

maade og overhovedet, som jeg senere ved § 21 skal komme til at forklare, ikke tror, at nogen synderlig stor Udskrivning paa Hartkornet til Alderstillæg bliver nødvendig, forsaavidt dets Forslag overhovedet tages til Følge, mene vi, at § 14 helst maa gaa ud.

Formanden: Det ærede 7de Medlem for 2den Kreds har Ordet for en kort Bemærkning:

Schlegel: Det er kun en Bemærkning over for nogle Ytringer af den ærede Ordfører. Han bemærkede, at der i Frederiksberg Kommunalbestyrelse havde gjort sig personlige Forhold gjældende. Jeg har ikke villet lade denne Bemærkning staa uimodsagt, og jeg tror, at det havde været heldigt, om den ærede Ordfører havde undladt at berøre et Forhold, som det er klart, at han ikke har personligt Kjendskab til. Frederiksberg Kommunalbestyrelse havde som Nr. 1 indstillet den bedste Lærer, den havde, og som Nr. 2 indstillede den en theologisk Kandidat, som ikke den Gang var i Kommunen, Skolekommissionen tog Nr. 2. Der kunde være Tale om, og der har været Tale om, at der i Skolekommissionen havde gjort sig personlige Forhold gjældende, men der kan aldrig være Tale herom for Kommunalbestyrelsens Vedkommende. Den Mand, som Kommunalbestyrelsen indstillede som Nr. 1, er senere af Svendborg Kjøbstads Kommunalbestyrelse indstillet til et Skolelærerembede, som besattes af Kirke- og Undervisningsministeren (Ministeren for Kirke- og Undervisningsvesenet: Af Kongen!) som Nr. 1. Som Nr. 2 og 3 vare 2 theologiske Kandidater indstillede, og Ministeren eller den, der besætter Embedet, tog Nr. 1. Dernæst vil jeg blot tillade mig en lille Bemærkning, forsaavidt den ærede Ordfører sagde, at mit Forslag om Tillæg til Lærerne ikke er nyt. Det er jo ligegyldigt, om det er nyt eller gammelt; det kommer her kun an paa, hvad der er det Bedste. Jeg veed meget vel, at det ikke er nyt; thi jeg har selv bragt det frem ved en tidligere Behandling af Sagen, og forrige Aar stillede jeg et lignende Forslag under Finanslovens Behandling. Jeg veed ikke, om den ærede Ordfører har tænkt paa et lignende Forslag, men jeg er temmelig sikker paa, at han ikke har bragt det frem, og jeg tvivler om, at han har tænkt derpaa. Men det gjør jo som sagt mindre til Sagen, om Forslaget er nyt eller ikke.

Formanden: Den ærede Ordfører har Ordet, men vil vistnok ikke finde Anledning til at komme nærmere ind paa det af den sidste ærede Læser berørte særlige Forhold.

Ordføreren: Jeg har ikke med et Ord